

Ystäväkirje 2/2016

29.02.2016

Anitta Lepomaa
P.O. Box 9650
670000 Ulan-Ude
Russia

Karkauspäivän tervehdys!

On ilo kirjoittaa näin harvinaisena päivänä. Ulkona on harmaata, sää on lämpenemässä ja kosteus lisääntyy. Uusi lumi vie vanhan mennessään. Talviturkin voi taas piilottaa kaapin uumeniin ja ottaa esille kevyempää vaatetta.

Pahimpien pakkasten aikaan olimmekin lämpimillä seuduilla Etelä-Kaliforniassa. Lensimme 10.1. Los Angelesiin, mistä saimme kyydin majapaikkaamme. Asuimme ensimmäisen viikon 85-vuotiaan Heloisen luona. Hän vei meidät katsomaan valtamerta ja muutenkin huolehti hyvinvoinnistamme. Keräsimme appelsiineja ikkunan takana kasvavista puista. Sitruhedelmät olivat juuri sopivan kypsiä, joten saimme paljon C-vitamiinia. Yölämpötila kävi pakkasenkin puolella mutta päivällä oli 15 – 25 astetta lämmintä.

Kolme viikkoa asuimme burjatialais-mongolialaisessa perheessä. Mongolialainen emäntämme oli juuri menettänyt isänsä, jonka muistotilaisuuteen otimme osaa. Vietimme paljon aikaa lesken kanssa, joka osaa hyvin venäjää, kuten kaikki siinä perheessä. Se auttoi Vladimiria, joka muuten oli aika ummikko.

Kerran kävimme venäjänkielisessä jumalanpalveluksessa, jossa Vladimir kertoi työstämme. Vierailimme myös kolmessa luterilaisessa ja lisäksi kahdessa vapaan suunnan seurakunnassa, joista toinen oli espanjankielinen. Siellä tarvittiin kaksi tulkkia.

Isäntäväki kuljetti meitä San Diegon eläintarhaan ja Hollywoodiin. Osan aikaa heillä oli myös muita vieraita, ja keskustelut käytiin enimmäkseen mongolian kielellä, joten sain pinnistää burjatialaiseni äärimmilleen, että pystyin kommunikoimaan.

Oli hämmentävää, että suomalainen kännykkä ei toiminut lainkaan. Myös luottokortin kanssa oli ongelmia. Mailit ja fahrenheitit hankaloittivat eurooppalaiseen systeemiin tottunutta. Valtavat kaktukset ihmetyttivät palmujen rinnalla. Mihinkään ei tahtonut päästä ilman autoa. Outoa ainakin siperialaisittain oli se, että seurakuntien tilaisuudet saattoivat alkaa klo 6 tai 7 aamulla. Osallistuimme kahdesti klo 8.30 alkavaan sunnuntain jumalanpalvelukseen. Toisaalta aurinko laski klo 18 mennessä eli valoisaa aikaa oli rajallisesti. Öisin kuului kojottien huutoa.

Matkan aikana näimme monta erilaista kirkkorakennusta. Isäntäperheemme käy seurakunnassa, jolla on kaksi suurehkoa rakennusta. Toisessa sijaitsee kirkkosali sekä lapsityö- ja pienryhmätilat, ja toisessa on toimisto, nuorisotila sekä ruokasali erilaisia tilaisuuksia varten. Ylläpito on tietysti halpaa, kun lämmityskustannukset ovat minimaaliset. Suurin menoerä on ilmanvaihto erityisesti kesäkuumalla. Tuolla seudulla myös vesi on kallista.

Eräänä päivänä saimme auttaa lapsityöhön tarkoitettun tilan maalaamisessa. Vladimir

maalasi kattoa ja minä auttelin telan kanssa sekä katsoin pienen Natanael-pojan perään sillä aikaa, kun hänen vanhempansa osallistuvat maalausurakkaan.

Opintomatka Amerikkaan antoi uusia näkökulmia seurakuntatyöhön ja kirkon rakennussuunnitteluun. Tutustuimme uusiin ihmisiin, joihin voimme tulevaisuudessa pitää yhteyttä ja, jos Herra suo, käydä uudelleen tervehtimässä. Ja voihan joku heistä tulla katsomaan meitä täällä Siperiassa.

Ulan-Uden kuulumisia

Juuri ennen lähtöämme saimme tietää eräästä tontista mutta emme ehtineet selvittää sen omistussuhteita yms. Poissaollessamme Inkerin kirkon juristi oli hankkinut tarvittavia tietoja, ja nyt **tontti on harkinnassa**. Sen lisäksi on toinenkin varteenotettava vaihtoehto.

Uusin tonttivalikoima aivan tien varressa.

Nykyisessä taloustilanteessa kiinteistöjä tulee jatkuvasti myyntiin, mutta harva niistä sopii kirkkotilaksi. Sopiva tontti hyvien liikenneyhteyksien varrella on todella harvinainen. Lähiviikkojen aikana seurakunnan on tarkoitus **tehdä lopullinen päätös** tulevasta kirkonpaikasta.

Helmikuun alussa aloitettiin **uusi pienpiiri**, joka kokoontuu kodeissa. Sen puolesta voi rukoilla, että uudet ihmiset tulisivat tutkimaan

Raamattua. Ilouutinen meille on ollut nähdä, että Vladimirin entinen naapuri ja erään **seurakuntalaisemme aviomies** on tullut mukaan seurakuntaan. Hän oli ennen kovasti vastaan vaimonsa kirkossa käymistä.

Pääsiäinen on jo lähellä. Tänä vuonna eroa ortodoksiseen pääsiäiseen on yli kuukausi. Siksi ihmisten on vaikea mieltää, että olisi jo paastonaika, varsinkin kun meneillään on burjaattien uusivuosi Sagaaligan, jolloin syödään paljon lihaa ja maitotuotteita. Aiomme valmistaa **pääsiäisnäytelmän** ja harjoitella muutaman laulun kuoron kanssa.

Vladimir on tämän viikon Novosibirskissa **Siperian rovastikunnan pappien seminaarissa**. Seuraavalla viikolla meillä on tämän **kentän vuosikokous** osittain skype välityksellä, sillä Joel ja Samuel eivät ehdi tänne paikan päälle. Sitä seuraavalla viikolla teemme varmaankin pitkästä aikaa **matkan Tunkan alueelle**, jossa emme ole käyneet marraskuun jälkeen.

Amerikan-matkalta palattuamme 12.2. täällä oli monta joulukorttia odottamassa. Lämmin kiitos jokaiselle lähettäjälle! Tämän viikon **lauantaina askartelemme naistenpiirissä** pääsiäiskortteja ja tutustumme muutenkin pääsiäiseen juhlanan. Rukoilemme, että moni kiinnostunut tuttava ja naapuri pääsisi paikalle.

Sinulle toivotamme oikein hyvää ja siunattua paastonaikaa. Herra olkoon kanssasi!

*”Ylistetty olkoon Hänen armonsa kirkkaus, kun Hän antoi meille rakkaan Poikansa!”
Ef. 1:6.*

Alkavan kevään terveisin

Anitta ja Vladimir

Sähköposti anitta.lepomaa@flom.fi.

Puhelin +73012-464050 tai +79148334964
(aikaero +6h). Tekstiviestit +358-407188665.

Lähetysyhdistys Kylväjä

Käyntiosoite: Tikkuraitti 11 A, 2. krs, TIKKURILA
Puh. (09) 253 254 00

Postiosoite: Lähetysyhdistys Kylväjä
PL 188, 01301 VANTAA

www.kylvaja.fi
kylvaja@kylvaja.fi

Toimisto avoinna klo 9.30–16.00.

Pankki: IBAN FI57 4405 0010 0212 96 BIC HELSFIHH
Rahankeräyslupa: <http://www.kylvaja.fi/lahjoita/>